

[Forsvarsministeren.]

det konservative Forslag om 8 Aar, end der er efter Regeringsforslaget. Hertil kommer saa ganske vist, hvad der tæller til i Tonnage, de to Artilleriskibe, men som Enheder til at fylde op i vore Farvande og derved bidrage til Bevogtningen er to Skibe jo ikke ret meget. Endelig er der de 12 Motor-torpedobaade, og de kan være gode nok som et farligt Angrebsvaaben, men til at løse almindelige Bevogtningsopgaver er jeg ikke sikker paa, de vil være rigtig praktiske; dertil vil andre Typer højst sandsynligt være mere praktiske. I Øjeblikket er Motor-torpedobaadene jo ogsaa nærmest en Forsiring paa det konservative Forslag, en Slags Luksus, for selv om Forslaget blev gennemført, er der vist ingen Mulighed for at bygge dem nu, idet saadanne Baade endnu er saa meget paa Forsøgsstadiet, at man ikke kan regne med dem. Men lad nu gaa med, at vi havde de 12 Motortorpedobaade, saa har de altsaa en militær Værdi, en særlig Angrebskraft ifølge deres Konstruktion, men som Patrouille- og Bevogtningsfartøjer er andre Skibe mere egnede. I alt Fald ved vi, at der ikke skal saa megen Søgang og Vind til, før det ikke er saa forfærdelig meget bevendt med dem; deres Sødygtighed kniber det i høj Grad med. Derfor skal det ærede Medlem ikke komme alt for langt ind paa Spørgsmaalet om, hvor mange Skibe der vil være til Raadighed efter Regeringens Forslag til at løse de paagældende Opgaver, og hvor mange efter andres Forslag. Og ser man det konservative Forslag rigtigt efter, vil der ikke være ret meget mere efter det, hvad Enheder angaar. Ja, man kan sige, at det i militær Styrke, Kampfærdighed byder væsentlig mere i Kraft af de 2 Artilleriskibe, men til Neutralitetsarbejdet, til Bevogtningstjenesten, som det ærede Medlem Hr. Westermann talte om, som den foregik under Verdenskrigen, byder det konservative Forslag ikke ret mange Enheder flere end Regeringsforslaget.

Jeg har hermed i store Træk gjort Bemærkninger til det, der er udtalt af ærede Medlemmer, der har forsvaret Venstres og de Konservatives Stilling. Jeg skal slutte hermed. Man vil forstaa, at jeg ikke kan anerkende, at de paagældende Ændringsforslag har den eminente Værdi, som Forslagsstillerne vil lægge i dem. Men rent bortset herfra maa jeg anbefale, at man stemmer imod dem, og opfordre til, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Vanggaard: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, udtalte, at han havde det Indtryk, at Venstre vilde spille den passive Tilskuers Rolle, og dermed hentydede det ærede Medlem til, at vi ikke har gentaget vore Ændringsforslag i Betænkningen. Naturligvis kunde vi have stillet disse Ændringsforslag frem til Nedstemning her i Salen. Mit Partis Ordfører lagde ikke Skjul paa disse Ændringsforslag, men gentog dem i sin Tale i Gaar. Vi kunde have ladet dem stemme ned; men var det nu egentlig til nogen særlig Glæde for Regeringspartierne? Jeg tænker her specielt paa det socialdemokratiske Regeringsparti. Jeg ved ikke, med hvilken Blødtørst de nu kunde ønske at stemme disse Ændringsforslag ned. Den Dag kunde jo komme, da Socialdemokraterne maa til at tage en kraftigere Stilling til Landets Forsvar, og paa en saadan Dag kunde de maaske godt ønske ikke at have stemt Venstres Forslag ned. (*Oluf Pedersen:* Det kan de ikke, naar de ikke er stillet). Nej, netop derfor mener jeg ogsaa, det er rigtigt, at de ikke blev stillet — fordi vi ikke ønskede, at de skulde stemme ned, og fordi jeg altid har næret det Haab, selv om det synes i mange Henseender smaat, at Forsvarssagen engang i dette Land maa kunne løftes ud over Partirammerne. Vi har mindet om, at man tidligere fra den Side, der regerer nu, har taget en stærkere positiv Stilling til Forsvaret.

Jeg minder om, dengang den højt-ærede Udenrigsminister var Forsvarsminister, under Krigen, og brugte over 500 Millioner til Landets Forsvar. Ganske vist var det ikke nogen meget værdig Forklaring, den daværende Regering gav — Socialdemokratiet, synes jeg, har gjort det nok saa godt ved at sige, at de i nogen Maade har ændret Anskuelse. Jeg husker, at radikale Talere drog Landet rundt og sagde, at disse mange Penge, de gav ud til denne Rustning, var ikke saa meget for Landets Freds Skyld, som for Freden indadtil mellem Partierne. Det var noget dyrt, den blev købt, men man mente ikke, at det var for dyrt. Overhovedet har man maattet sluge mange mærkelige Forklaringer fra dette Parti. Vi har hørt nogle af dem ved denne Lejlighed, som jeg ikke skal gaa ind paa; i hvilken Grad de er troet af Vælgerbefolkningen, skal jeg ikke udtale mig om.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Karakteristik af Regeringsforslagene.